

כע"ף ז צגה עד אחר שבוטות . ע"י צה"ט ומ"ש לקמן (סי' תל"ד) :

סימן קלב סע"ף ב צה"ט קדיש יתום וכו' . ובסידור מהרי"ט ע"כ כחז כי יותר
 נוח מנכ"י הספרדים שכולם אומרים אותו בפעם ה' וצחשו' חסם
 סופר (סי' קנ"ט) כתב שמנהגנו יפה להעיקר זכות הוא מה שהליצור עוין זה אינו
 אלא צה"ח ע"ש ועיין צה"ט וצחשו' נאות דשא (סי' י"ח) דמנהג מקומו שהיה"ל
 שיה לבל האבלים רק דעדיף מינייכו שמגיע לו קדיש עליו דהוא החשוב אמנם היה"ל
 שבפעם ראשונה אומר כל הקדישים ודעתו שם דהוא רק נגד האבלים בני יב"ח
 מש"כ ע"כ בני שלשים ויה"ל ע"ש : שם יתום וכו' . צחשו' חסם סופר (סי' קס"ד) מי
 שמגדל יתום בחוך ביהו והיתום רואה לומר קדיש עבורו ולא כתיחובו האבלים הדין עם
 האבלים וטוב שיוסיפו לומר מזמור ה' עבורו ויאמר קדיש שאינו מסיג גבול ע"ש :

סימן קלד סע"ף ב ולברוע . ע"י צחשו' חכ"י יעקב (סי' כ"ז) שיש שראו לאסור
 להשתחוות לס"ת וסתר דבריהם דמניח להשתחוות בלא פשוט
 ידים ורגלים :

הלכות קריאת ספר תורה

סימן קלה סע"ף ב שם קורין במנחה . צחשו' בנין ליון (סי' ה') בחזן שטעה
 וקראו במנחה בשבת פ' רביעי חתה שהי' לו לקרות פ' ראשונה מסדר
 היום של שבע הבאה וכבר עלו הקרואים קודם שגודע הטעות לריך לחזור ולקרות
 צברכה ע"ש ול"ע כיון דחזיק חס היו רואים צחלה לחלק השלשה קרואים מתחלה
 הסדר עד סוף פ' רביעי ראשי כח"ש רש"י במגילה (דף כ"ב) וכח"ש וח"כ עיקר
 הקפידה מה שלא קרא הפ' ראשונה וזה חין מזיק דלקמן (סימן קלז) בדילג פסוק
 אחד בשבת במנחה דל"ל לחזור ע"ש ומיין לנו לחלק צ"ן פסוק לפרשה . ועי' צחשו' פרי
 הארץ (סי' ו') דעתו נוטה דאפילו בשבת יולאין בפ' אחרת ע"ש וצחשו' מ"ס רבים
 (סי' ז' וג') ודברי דוד (חס"י כ"א עד ל"ח) מחלוקת עלים ה' קריאת של פי אחרת
 עליון למיין שבעה אפילו בשבת ועי' מ"ש עוד בסמוך . ועכ"פ הרואה להחמיר די
 שיקרא ה' הכל מהחלת הסדר עד פ' רביעי צברכה אחת ואלף דהוי כקורא למפרע
 כהיה"ל דמגילה (דף ל') אפשר דלא קפדיק ע"ז אלא להתחלה אבל לא להוסיף צברכות
 עבור זה : שם ובכ"י ובחמ"י . צחשו' בנין ליון (סי' ת') פעם אחת טעה הקורא וקרא
 פס' ב' פ' ראשונה של סדר השבוע שעברה לריך לחזור הפ' של השבוע לשלשה
 קרואים והם יצרכו כסדר ע"ש . ובע"ד בשם הסם חיי בליקוטיו צמטשה כהאי שקראו
 ביום ב' בפ' שבע שעברה ואחר קריאת הכין וסלי' בפ' נכחו שהיה להם לקרות
 בסדר שלאחרים : דאזון שקראו פשיטא שעלתה קריאתן דכיון שקראו צמורה בליוז
 מקום שיהיה יאלו מידי חובין בקריאת צו"ה ולעין קריאת בג' שמדיין לא קרא
 צחלה כתב שיקרא צה"פ השייכה ליומא עברה פסוקים אבל אח"כ מסיק שיסיים גם
 בג' באותה פ' משום גזירת הכנסין שיאמרו ה' בלנד קבל צמורה . ועי' צחשו' אשדות
 הפסגה (סי' ג') שפסק הלכה למעשה שקרא החזן פ' השבוע הבאה לכין וללוי ב'
 פסוקים שיקרא פסוק שלישי ויבדק אחריהם וגם בג' יבדק ויקרא באותה פ' ויבדק פן
 יבואו להמיל פגם צה . ומכ"ש פלורניטין כתב דיותר דעתו נוטה שריך לחזור ולקרות
 צה' השבוע כל בג' עולים צברכה . וחזר הרב המאמר וסחיק הוראתו עי' מ"ש לעיל :
 בהנה כעלו שבת וכו' . עי' צה"ט ומ"ש לקמן (סי' רפ"ב סעי' ד') : סע"ף ג כהן
 קריח